

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΙΑ ΜΟΝΟΝ · Εν 'Αθήναις φρ. 18 — Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16 — Εν τῷ Λέσβῳ φρ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΑΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

μετεκομίσθη εἰς τὴν « Ὁδὸν Μουσῶν »,
ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος καὶ παρὰ
τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Κατήντησε νὰ γραφοῦν κύρια ἄρθρα εἰς τὰς ἔρημερίδας διὰ νὰ συζητηθῇ εἰς ποῖον ἀστυνομικὸν τμῆμα, τὸ Α'. ή τὸ Β'. ὅφελεται ἡ μεγάλη τιμὴ τῆς συλλήψεως μιᾶς ὑπερετρίας ἥτις ἐκλεψεις μερικὰ κοσμήματα καὶ εἰχεις μεταλλάξεις οἰκίαν. Τόσον ἔκτακτον νομίζουσι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τῆς χυδαιοτέρας κλοπῆς, ὡστε τὴν φιλονεικοῦσιν ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ ξανακλέψουν πάλιν τὰ αἰλαπέντα καὶ εὑρεθέντα.

Όλος ὁ κόσμος μόνον ποῦ δὲν ἔγονυκέτησε ἐν ταῖς δημοσίαις πλατείαις διὰ νὰ δοξιλογήσῃ τὸν οὐρανὸν ρίφαντα ὀλίγον ὑδωρ εἰς τὸ ἀμαρτωλὸν ἀνυδρον τῆς Ἀττικῆς ἑδαφος. Αἱ Νέαι Ἰδεῶν ἐνόμισαν ὅτι ἐπρεπε νὰ μᾶς στερήσουν τῆς εὐχαριστήσεως αὐτῆς καὶ ν' ἀποδώσουν τὸ χυθὲν ὀλίγον νερὸν εἰς ὅργην τοῦ Διὸς κατὰ τοῦ Βασιλέως. Δὲν φθάνει ὅτι ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Φιλήμονος εἰς τὴν παρὰ τοὺς ἴσχυροὺς προσωπικὴν τοῦ Γεωργίου ἔργασίαν ἡ προσάρτησις τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἐπρεπεν ὁ ἄλλος ἐν ἀντιβασιλικότητι ἀδελφὸς τοῦ συντάκτου τοῦ Αἴγαος, ὁ τὸν Νίων Ἰδεῶν, ν' ἀποδώσῃ καὶ τὴν εὐεργετικωτάτην βροχὴν εἰς ἀφορμὴν Βασιλικῆν.

Καὶ ἐπὶ τέλους ἀν ἥθελε καὶ καλὰ νὰ συνδέσῃ τὸ έργον τοῦ ζήτημα μὲ τὸν Βασιλέα, ἃς παρετήρει ὅτι ἐνδοσῶ ἔμενεν ὁ Βασιλεὺς ἐν Ἀθήναις, οὐδεμίᾳ Φεκάς ἐφράντισε τὴν κατουσαν ἀττικὴν ζώνην, ἐντεῦθεν δὲ ἐπιδημία, τύφος, Φιλήμων, ὑποχωρήματα, Χρηστομάνος, τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἓν ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ, δὲ οὐρανὸς ἐζήτησε νὰ καθάρῃ τὰς ὄντως λιπαρὰς καὶ ιο(τυφικοῦ)-στεφάνους Ἀθήνας!

Ἐτοι γράφουνε ἡ μπουνταλᾶ! εἴποι ἀν ὁ Ἀνατολίτης τῆς Βαβυλωνίας τῷ Λογιωτάτῳ τῶν Νίων Ἰδεῶν.

Πολλοὶ ἔρωτῶσι τὸ θάγραψη τὸ Μή Χάνεσαι διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Κωνσταντίνου ως ἐπίτελμον καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ! Τὸ πρᾶγμα μοῦ φαίνεται ἀπλούστατον, καὶ δχι φύσεως προκαλούσης τόσον ὀχληρὸς ἐρωτήσεις. Ο τρόπος αὐτὸς τοῦ ὀμιλεῖν — δὲ ἔρωτηματικός — ἀνέκαθεν μοῦ φαίνεται ἀηδέστατος, ως ὑπενθυμίζων μοι τὸν ὅμοδιδάσκαλον μὲ τὸ πόσα εἶναι τὰ μέρη τοῦ λόγου. Αὐτὴ ἡ ἀνατομία τοῦ λόγου εἶναι τόσον ἀφόρτος δοσον ἡ ἀνατομία ἀλλων πραγμάτων διὰ πάντα μὴ ἱατρούς· Ἐννοῶ ἱατρούς Εὐρωπαίους, διότι οἱ δυστυχεῖς ἡμέτεροι εἶναι τόσον παρθένοις ἀπὸ ἀνατομίαν δοσον καὶ οἱ πελάται των. Μὲ τοὺς ἱατρούς, δλίγους δεῖν ἀλησμόνουν τὸν κ. Κωνσταντίνον.

Δρκεῖ λοιπὸν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐπειδὴ διθρωπὸς αὐτὸς ἐπανειλημμένως ὠνομάσθη ἐν πολλοῖς φύλλοις τῆς πρωτεύουσης ἀγιμός, τὸ ὑπουργείον ἐσπευσε νὰ δηλώσῃ διὰ τῆς πράξεως του ὅτι ὑπάρχει καὶ ἀτιμία ἥτις εἶναι ἀνωτέρα τῆς τιμῆς, τούτεστιν ἀτιμία ἐπιτιμος.

Τοιαύτην ἔποψιν δὲ πρωθυπουργὸς δὲ ὑπογράψας τὸ ἔγγραφον τῆς 30 Μαρτίου δύναται νὰ ὀνομάσθῃ πρωθυπουργὸς ἐπιτιμος. Δυστυχῶς μόλον τὸ ἐπιτιμον αὐτοῦ, ἔξακολουθεῖ νὰ διευθύνῃ τὰ πράγματα τῆς πατρίδος μας, καθὼς δ. κ. Κωνσταντίνος ἔξακολουθεῖ νὰ διευθύνῃ ἐν

Τυμνάσιον τῆς Πρωτευούσης, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν
ἔσται καὶ τῆς Ἐφημερίδος.

Συγχωρήσατέ μοι νὰ ἔκδώσω καὶ ἐγὼ ἐν εἴδος Βασιλι-
κοῦ Διατάγματος δηλωτικοῦ εὐγενείας :

Διὸ τοῦδε θὰ δύναμαι ἐπίτιμον σύζυγον τὸν ἀνεχόμε-
νον ἀντικαταστάτην ἢ ἀντικαταστάτας εἰς τὰ συζυγικά
του καθήκοντα.

Ἡ Καταστατικὴ τῆς ἀθηναϊκῆς πρωτευούσης παρατηρεῖ
ὅτι συνθέστατα οἱ ἄγαμοι λόγιοι διορίζονται ὑφηγητοί,
ἐνῷ οἱ ἔγγαμοι προικίζονται μὲν καθηγητικὴν ἔδραν. Κα-
ταντὰ τὶς οὕτω εἰς τὸ συμπέρασμα, διὸ η μὲν ὑφηγεσία
γίνεται ἀφορμὴ γάμου διὰ τὸν ἄγαμον ὑφηγητὴν, ἐνῷ η
καθηγεσία ἀφορμὴ ἄγαμας διὰ τὸν ἔγγαμον Καθηγητὴν.
Διὰ τὰ εὑρίσκω πολὺ παράδοξα καὶ ἀνώμαλα, ὡς σχή-
ματα ἀρχιτεκτονικῆς τὰ δύοτα εὔτε ὁ κ. Θεοφίλας ὀνει-
ρεύθη ποτὲ του.

Παρακαλῶ νὰ μοῦ εἰπῆτε τὶ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ
Ταγματάρχου κ. Θεοδώρου Γ. Κολοκοτρώνη γράψαντος προ-
τερητικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Α. Μ. περὶ μὴ ἀναχωρήσεως
εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δημοτικωτάτου τρελλοῦ τοῦ Πει-
ραιῶς Μανώλη ἀναβάντος ἐπὶ δένδρου καθ' ἣν ὥραν κατῆλ-
θεν εἰς Πειραιᾶ ὁ Βασιλεὺς καὶ φωνήσαντο; αὐτῷ: Βασιλεῦ,
δὲν πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃτε!

Ἐὰν δὲ Μανώλης δὲν ἦτο μετημφιεσμένος Κολοκοτρώνης,
τότε ὁ Κολοκοτρώνης θὰ ἦτο μετημφιεσμένος Μανώλης.

Βγνοεῖται διτὶ προκειμένου περὶ τῆς ἀθώας μας αὐτῆς
ἀποφίλας, δεχμεθα εὐχαρίστως πρὸς δημοσίευσιν ἀπαντήσεις
καὶ παρὰ τὸν δύο.

Ολον τὸ διθυραμβῶδες ἀρθρὸν, διπερ τὸν Ἐθνικὸν Πνεῦμα
τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐν ἑκτάκτῳ ἐκδόσει ἐδημοσίευσεν,
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μετὰ τοῦ Βασιλέως ἀναχωρήσεως τοῦ σε-
βαστοῦ πρωθυπουργοῦ, ἔβασίζετο εἰς τοῦτο: διτὶ δὲ
καταχτος τῆς Ἐλλάδος πολίτης κατώρθωσε τὴν ἀπελευθέρωσιν
τῶν δούλων ἀδελφῶν ἀχωρίς ν' ἀποστάζῃ αἷμα οὐδεμία
ρέις. Θὰ συνεχαίρομεν τὸν λύριον πρωθυπουργὸν ἐπὶ τῇ ἀδυ-
νατῇ αὐτοῦ πρὸς τὰς ἔνορας ἔργας, διότι καὶ ἡμεῖς συμπα-
θοῦμεν πρὸς τὴν ἀδυνατίαν αὐτὴν, μιμούμενοι κατὰ τοῦτο
τὸν ἀρχαῖον Ῥωμαῖον δοτὶς διὰ τοῦ ὑπηρέτου του ἀνήγ-
γειλε πρὸς τὴν σύζυγον του νὰ τοῦ ἀδειάσῃ ὅγλιγωρα τὴν
γωνιά, διότι κάμνει πολὺ συχνὴν χρῆσιν τοῦ μανδηλίου.

Ἄλλα δυστυχῶς ὁ κ. Κουμουνδούρος εἰδίκευε πολὺ —
ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ αἵματος — τὴν ἔνορτητα αὐτὴν τῆς
ῥινὸς, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ἀλλην ὑγρότητα, καὶ τοῦτο δη-
λοῖ διτὶ δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς ἀνώτερος μερικῶν πατροπαρα-
δότων συνηθειῶν. Ισως κατὰ τοῦτο διαφέρει τῆς συμβίας
τοῦ ἀρχαίου Ῥωμαίου, διτὶ αὐτὸς κάμνει διτὶ καὶ ἐκείνη,
καὶ χωρὶς τὴν συχνὴν χρῆσιν ἀκόμα μανδηλίου.

Δόγμα ἴσχυρότατος νὰ κηρύξωμεν διαζύγιον μὲ τὴν πο-
λιτικὴν τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

Ἐπὶ τέλους πολὺ χαίρομεν διότι ἐκαθαρίσθησαν αἱ ἀρ-
χαὶ τῶν δύο φωστήρων τοῦ πολιτικοῦ μας στερεώματος.
Τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Κουμουνδούρου εἶναι πρόγραμμα ἐρα-
στοῦ πρὸς ἔρωμένην, εἶναι ἔρως κτηματίου πρὸς τὸ κτῆμά
του, δυνηλάτου πρὸς τὸν ὄνον του, ὑπαλλήλου πρὸς τὴν θέ-
σιν του, χωρούλακος πρὸς τὸ κατάλυμα, Κολοκοτρώνη
πρὸς τὸν ναργίλεν του. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸς λέγει περὶ τοῦ
Ῥωμηοῦ: «καὶ μὴ στάξῃ, να μὴ βρεξῃ.»

Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀντιπάλου του κ. Τρικούπη εἶναι:
αὐτὸς 'Ρωμηὸς να πνιγῇ εἰς τὸ αἷμά του!»

Ποιὸν τῶν δύο προτιμᾶτε;
Οἱ ἀναιμικοὶ ταχθῆτε μετὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου, οἱ δὲ
ὑπεραιμικοὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη.

Τοῦτο σημαίνει διτὶ ὁ κ. Κουμουνδούρος ως ἀναιμικὸς δὲν
φροντίζει διὰ τὸν Αἴμαν, ἐνῷ δὲ κ. Τρικούπης εἶναι βλέπετε
ὑπεραιμικός.

Ηύρασσα ἀντὶ 1,30 ἡμίσειαν δλᾶν ἰχθύων ἐκ τῆς ἀγο-
ρᾶς καὶ ἐπλήρωσα ἂλλα τόσα διὰ νὰ τοὺς πετάξω ἐκτὸς
τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἐκ φόβου μῆπως συντελέσω εἰς
διάδοσιν τοῦ τύφου. Οἱ ἰχθύες τοὺς δοπούς ηγόρασα ήσαν
εάλλιστα ἐπιθεωρημένοις ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἀγορᾶς,
διὰ τοῦτο καὶ ἐβρωμοῦσαν μετὰ δυνάμεως δλῶν τῶν περι-
φερομένων εἰς τὰς δδοὺς πελητῶν ὄνων.

Τῇδε φωνὴν δὲν περ τοῦ παυθέντος Καθηγητοῦ **Νεκολάου Νεκολάζου**, νοσηλευομένου ἕδη ἐν Μασσαλίᾳ. Όσος
γνωρίζετε δόποιον συῆνος ἐκ τῆς τάξεως τῶν λεγομένων
παληνθρώπων σιτίζεται ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, μά-
θετε μετὰ φρίκης διτὶ διὰ τὸν μεγαλοφυῖα "Ελληνα μαθημα-
τικὸν δὲν ἔτιμων οἱ δύο κόσμοι, διὰ τὸν φιλότιμον ἀξιο-
ματικὸν τοῦ Ἐλληνικοῦ Στρατοῦ, διὰ τὸν ἀφοσιωμένον
ἐπαναστάτην καὶ μαχητὴν τῆς Κρήτης, τῆς Γαλλίας καὶ
τῆς Θεσσαλίας, δὲν ώρισθη ἔχρι τοῦτος οὐδεμία σύνταξις.
Νοσηλεύεται ἐπὶ τριετίαν ἕδη ἐν Μασσαλίᾳ διὰ τῶν τελευ-
ταίων χρημάτων τῆς ἀτυχοῦς μητρός του· καὶ ἀπειλεῖται
νὰ στρηθῇ τῆς νοσηλείας ταύτης, ἐάν τὸ Πανεπιστήμιον ἢ
ἡ Κυβέρνησις δὲν σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ ἑκτάκτου "Ελ-
ληνος μαθηματικοῦ.

Κύριε Λάκων καὶ κύριε Παππαμιχαλόπουλε, τρίφατε τὰς
χεῖρας ἐκ χαρᾶς διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ θύματός σας!

Ἐὰν εἶναι ἀληθές διτὶ ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς κ. Σοῦτσος στέλ-
λη τὸν ἐλληνικὸν στρατὸν, καθὰ διατραγῳδεῖ δὲ ἐκ Λαρι-
σας ἀνταποκρίτης τῆς Ὀρας, ἀντιμέτωπον τοῦ τουρκικοῦ

ἄνευ φυσιγγίων—καὶ τοῦτο ἐπικειμένης ἀπὸ ὁρας εἰς ὥραν συγκρούσεως ἔνεκα τῆς ἀπὸ κοινοῦ κατοχῆς ἀμφισσητουμένων μερῶν τῆς δροθετικῆς γραμμῆς, τότε δὲ καὶ Σοῦτας δέοντα δινομασθῆ Γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς **Καταλεύσεως.**

Τί ἰδεῖ τῶν Νέων Ἰδάν δτι δ Γερούλυμπος ἀμα ἰδῆ τὸν Βασιλέα «θὰ τοῦ σερήψῃ τὰ νῦτα!» Τί ἐπέπρωτον ἀκούσῃς ἀκόμα χιονόφρυδον ὄρος!

Δῶν Ζουάν.

ΑΣΜΑΤΙΑ εξ ἀρεθδότου ἐπυλλου

IV ΤΑ ΣΤΟΛΙΔΙΑ.

'Απ' τὴν δροσά του θ' ἄφησε ' τὴν ὄψι σου ὁ μπάτης
Κ' ἡ ρόδοκόκκινη αὐγὴ ἀπὸ τὰ χρώματά της,
Τ' ἀστέρια ἀπ' ταῖς ἀκτίνες τους—ζετίνες ' τὴν ματάσσου.
«Η νύκτ' ἀπ' τὸ σκοτάδι της — σκοτάδι ' τὰ μαλλιά σου,
Τ' ἀνθη—ἀνθῶν ἀναπνοή θὰ σοῦχουνε χαράσει,
Τὴν γαρωπή της τὴν φωνὴν ἡ διαμαντένια βρύσι . . .
Καὶ θάχουνε τὰ στήθη σου μ' ἀφρῷ περιχυμένα
Τῆς θάλασσας τὰ κύματα τάφροστεφανωμένα.

Θάρης καὶ θᾶσσας ἀγγώριστη ἀπ' τὰ πολλὰ στολίδια . . .
Μὰ ἡ καρδιά σου εἰς ὅλα αὐτὰ θὲ νᾶχη μεν' ἡ ἴδια.

Incognito.

ΛΑΡΙΣΣΑ.

(Ἐκ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν περιελθόντος τὴν Θεσσαλίην ἀποσπῶμεν τὰς ἔξης παραγράφους).

«Η πόλις Καρδίτσα εἶναι καλὴ, στερεῖται μόνον ὕδατος ἀλλὰ μὴ κάμετε λόγον σεις παρακαλῶ καὶ τὸ μάθη δῆμαρχός σας· ἔχει οἰκοδομάς τινας καλάς, ἀλλὰ τὰς πλεισταῖς ἐκ πλήνθων, διὰ τὴν ἔλλειψιν πετρῶν, ἐκτισμένας, ὡς ἔκεινας τὰς ὁποῖας βλέπει τις εἰς προστειά τινα τῶν Ἀθηνῶν, συνήθως δὲ καὶ ἵσογείους· αἱ δόδοι εἰσὶν δημοσθήποτε πλατεῖαι καὶ κανονικαὶ σχεδόν, ἐπομένως ἄνευ πολλῆς δυσκολίας δύναται καὶ πιστεύω νὰ γείνη μία ὠραία πόλις, ηδη μάλιστα προκειμένου ν' ἀνανεῳθῇ σχεδόν κατὰ τὸ σύνολον εἰς τὸ μόνον ἀστενοχωρημένον τέως μέρος, ἡ ἀποτεφρωθεῖσα ἀγορά· ὥστε καθ' ὑπερβολὴν τις φιλόκαλος ἡδύνατο νὰ εἴπῃ δτι ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καταστροφὴ ἐγένετο.

Τὰ Τρίκαλα διασχίζομενα εἰς μέσον ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ διαυγέστατα καὶ ἡσύχως ῥέοντος ποταμοῦ, εἶναι ρωμαντικώτατα· ἔκατέρωθεν τῶν ὁχθῶν παρατάσσονται καρφεῖα τινα ὑπὸ

σκιλὸν ὑψηλαρήνων αἰγείρων καὶ πλατάνων ἀμφιλαφῶν, τοὺς κλώνους τῶν ὅποιων σμῆνος καλιακούδῶν γαρνίρουσιν. Αἶ οἰκεῖαι κατὰ τὸ πλεῖστον καλαὶ καὶ τινες ἀμιλλώμεναι κατέτε τὴν ἔξωτερικὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἔσωτερικὴν διακόμησιν πρὸς τὰς καλὰς τῶν Ἀθηνῶν οἰκοδομάς, ἱδίως μάλιστα ἡ τοῦ Ὀδούμπην λεγομένη, καὶ δύο ἔστρατα.

Οἱ ἄνθρωποι ἐπίστης καλοὶ, περιποιητικοί, εὐπρεπεῖς καὶ τὸ καλλίτερον ἀκακοί καὶ εἰρηνικοί· τὸ γυναικεῖον φύλον—διπέρ διακρίνεται ἐπίστης δύναμ' εἰπεῖν, ἐπὶ τινι καλλοσῆς πρᾶγμα, διπέρ κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς Θεσσαλίας παρετήρησα, δυναμένης οὕτω νὰ ὄνομασθῇ εὐθύναικος καὶ ἀναλογίαν πρὸς τὸ εὐαγόρεος—δυσκόλως ἀναφαίνεται καὶ ὑποπτεύω μάλιστα ὅτι ἐν ἀλλῃ περιστάσει ἡ παντελής αὔγου ἀφάνεια θὲ μέφερε τὰς αὐτὰς σκέψεις ἀνταποκριτοῦ σου, ἀποροῦντος ποτὲ πῶς ἡν δυνατόν νὰ εὑρίσκωνται που μικρὰ παιδιά χωρὶς νὰ φαίνωνται γυναικεῖς. Βέζαρεσιν πατροπαράδοτον ποιοῦσι μόνον αἱ Ἱσραηλίτιδες, οἵονει ἐναβρυνόμεναι ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν ἔκυρῶν καλλονῶν, διε μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀφελεῖας ἀνακλινόμεναι πρὸ τῆς θύρας προβάλλουσιν εἰς ἐκτίμησιν τοῦ διαβάτου θελκτικωτάτους πόδας, ἔστιν διε καὶ στήθη ἔχοντα τοῦτο τὸ ἴδιαίτερον, διε εἶναι ἀπόγονοι τῶν στηθῶν, ἐφ' ὃν ἔθήλαστη ποτὲ εἰς θεάνθρωπος.

«Η διαφορὰ δὲν εἶναι εἰς βαθμὸν, οἷον ἐν Ἀρτῃ, ἀλλ' ἵκανη πάντοτε νὰ φέρῃ ὡς παράσημα δύο τρία θαυμαστικὰ καὶ τοῦ μᾶλλον ἀσώτως ἐν Ἀθήναις ζήσαντος.

Κατὰ παράδοξον συγκυρίαν στρατωνιζόμεθα εἰς τέμενος, ἐνθα πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν οἱ Δερβίσαι συνεκρότουν τοὺς ἥγρους ἐκείνους χορούς των προσευχόμενοι· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ μηνυμένον ἔδιον διὰ τοὺς μάρτυρας τῶν οὐχὶ σπανίως θανατηφόρων τούτων χορῶν, πρᾶγμα διπέρ μόνον αὐτοὺς δύναται νὰ κυριεύῃ ἐν αἰῶνι δεκάτῳ ἐνάτῳ, διε μετὰ πλήρους ἐλευθερίας ὁ Δαμακλᾶς δύναται νὰ γράψῃ, τῇ ἐπινεύσει καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δεὶ τὴν Ἑλλάδα πολιτεύεσθαι.

**

«Ἐντεῦθεν ἀκολουθοῦντες τὴν ἔριστεράν τοῦ Πηνειοῦ ὁχθῶν καὶ μετὰ πορείαν ἐπτὰ ὥρων πρὸς τὴν Λάρισσαν, ἀφικόμεθα εἰς Ζάρκον, χωρὸν ἔχον ἐπίσκοπον καὶ περὶ τοῦ 1500 κατοίκους, πατρίδα τοῦ Πανταζῆ· οἱ κάτοικοι πρώτην φορὰν βλέποντες ἔλληνον στρατὸν ἐλληνην. στρατὸν ἔμειναν ἔκθεμοι καὶ πρὸ τῆς διπλῆς ταύτης ἐκστάσεως δὲ ἐνθουσιασμός των δίκην πνιγμοῦ ἔξεχύνετο μόνον εἰς ἀνάρθρους καὶ βραγγύδεις φωνάς· ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἰθαύμαστα τὴν χρυσοκέντητον σημαῖαν, ἐφ' ἡς τὸσον ζωηρὴ διέλαμπεν ἡ φιλόκαλος ἀθηναῖς βελώνη. Ἐνταῦτα εὑρομεν καὶ ἔνα μόνον οὐλακόν τακτικῶν τούρκων μετὰ τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς· οἱ στρατιώταις ἡσαν ῥυπαροί, φέροντες στολὴν, ὡς ἔκεινην τῶν δρφανῶν τοῦ Χατζηκώσιας ἐξ ἔγχωρίου μαλλίνου υφάσματος, ὑποδημένοι γυνρυτοσάρουχα καὶ τσαρδίνια ὡς ἔκεινα τῶν σκαρτιάδων ἀλβανῶν. Πρὸς τοὺς στρατιώτας τούτους ἐρίσαντες κατὰ τὴν ἔκ τινος κρήνης ὅδρευσιν οἱ ἀρβαλλαῖς τοῦ 11ου τοὺς ἔχειροτόνησαν μὲ κάμποσας παγουριαῖς, διὰ νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ ὁ Σουρῆς διε ὅλα θὲ γείνουν χωρὶς κάνη μόνης ἀροιγμα.

**

Σὲ ἀρβίνω στήμερον ἔως ἔδω μόνον διὰ νὰ ἔχεινα τίτλον νὰ ἐπιγράψῃ τὴν προσεχῆ ἐπιστολὴν μου Αάρισσαν.

Μπερέττας.